

A borús idő ellenére a „vízimádók” szépszámmal látogatták vasárnap a Csillaghegyi Strandfürdőt. Képpünkön a fürdőzők egy csoportja.

1953 — All. Kárpinszky-nyomda, Vig-utca

A Veronika nyári vendéglő kerthelyiségében kellemesen töltötték vasárnap estéjüket a pihenő dolgozók.

Vendéglőből — moziba

Ilyenkor nyáron nemcsak a strandoknak van nagy keletjük. Estefelé megtelnek a zöld-vendéglők sörözőkkel, vacsorázókkal. A budapesti dolgozók egyik legközismertebb nyári kerthelyisége a Balázs-vendéglő. Kirándulás után jólesik betérni egy kis sörre, zenére. Az este elég hűvös volt ugyan vasárnap, a Balázs-vendéglőben azonban minden asztalt elfoglaltak és ugyancsak sűrög-

tek-forogtak a pincérek. Az egyik asztalnál habzó sör mellett ültek Sándor Dénesék is, mindketten a Villamosbiztosíték-gyár dolgozói.

— Kijöttünk levegőt szippantani a budai hegyekbe, de annyira állnak a villamosmegállónál, hogy amíg egy kicsit ritkulnak az emberek, gondoltuk, iszunk egy pohár sört — mondja Sándor Dénes. — De nem akarunk sokáig maradni,

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: **Sokszázezer budapesti dolgozónak**

Cím: **nyújtott szórakozást**

az első augusztusi vasárnap

Forrás: *ELF. 20*

(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)
	<i>1953. VIII. 3</i>		

mert szeretnék elmenni még a Híradó-moziba.

A zsúfolt asztalok között nagynehezen kijutunk a megállóig, ahol valóban hosszú sorban kígyóznak az emberek... Közéjük állunk, hogy bevillamosozzunk és megnézzük mi is, vajjon ezen a vasárnapi na-

pon mennyien látogatták a Híradó-mozit.

— Délután 3 óra óta 1438 jegyet adtunk el — világosít fel bennünket a Híradó pénztárosnője.

Még csak 9 óra van, előre láthatólag ez a szám jóval nagyobb is lesz még, mert állandóan jönnek az újabb és újabb jegyváltók. A mozi előcsarnokában elhelyezett tábla előtt, amelyen a mozi műsora olvasható, Bolla Géza postás áll feleségével.

— Melyik kisfilm érdekli legjobban — kérdezzük.

Tekintete végigsiklik a műsoron: „Magyar híradó”, „Műlesiklás”, „Varázsládika”, „Chopin Mazurka”-ja.

— Megvallom, a „Varázsládika” kedvéért szeretném megnézni az előadást — válaszol mosolyogva. — A feleségem is, én is nagyon szeretjük a szovjet rajzosfilmeket... és érdekes lehet, a „Műlesiklás” is.

Bollák jegyet váltanak és eltűnnek a nézőtér bordó függönye mögött. A pénztárnál máris újabb jegyváltók állnak

és mosolyogva válaszolják a jó mulatást kívánó pénztárosnők: köszönöm!

A fürdőzők között

A csillaghegyi strand gyönyörű. Három medencéjéből türkizkék víz világít, a fenyőfák örökzöldjét sokszínű, kőcsófalák, kánavirágok, szalviák és bársonykák tarkítják. Ennek a szépségnek köszönheti, hogy a budapesti dolgozók egyik legkedveltebb fürdőhelye. Vasárnap, a borús idő ellenére is szép számmal keresték fel a strandolók. Déli 12 óráig 1600-an váltottak jegyet, hogy élvezzék Csillaghegy kristálytisza, hűs vizét. A napozók pázsitján családostól heverésztek a kirándulók — mert Csillaghegy

szép kirándulóhely is és aki ide jön strandolni, egyben élvezheti a gyönyörű kilátást, az erdők tiszta levegőjét.

A hangszóróból vidám zene sugárik szét és a bemondó időnként felhívja a közönség figyelmét, hogy 2 óraker műsoros ruhabemutató lesz a fürdő színpadán.

Balogh Rózsa, a Tervhivatal dolgozója nővérével, Máriával és unokahúgával, a nyurga kis Magdival éppen ebédjüköt fejezik be, amikor megkérdezzük: gyakori vendégei-e a csillaghegyi strandnak?

Osztályozás

Tárgy: *797.2*

Hely:

Idő: *1953*

Személy:

Helyszám:

— Amióta a Sztálin-híd felépült, igen — válaszolja Balogh Rózsa. — Ujpestiek vagyunk és azelőtt a fél várost meg kellett volna kerülnünk, ha ide akartunk volna jönni. Pedig szívesen járunk ide, mert nemcsak kellemes, hanem igen-igen szép is ez a strand.

Hangos csobbanással ugrálnak mellettünk a vízbe az úszás szerelmesei, akiket nem zavar, hogy csak „vak nap” melegít.

Pár lépéssel odébb a gyerekek kedvenc szórakozóhelye, a homokozó és a „béka”... A kis medencében, amelybe a kőből

faragott béka orrából sugárik a víz, vidám hancúrozás folyik. A kis emberek párosával lovaognak a béka hátán és néha hosszantartó „nézeteltérés” dönti el, hogy ki a jogosult. A fürdőzők zsongása egyszer csak hangos hurrá-ba csap át: megeregedtek a szökőkutak. Futólépcsőben indulnak a sütikérezők, hogy a csobogó víz alá álljanak.

— Vendégeink kedvence a „rózsa” — mondja Szolgai elvtársnő, a fürdő helyi vezetője — ahogy mi a szökőkutat nevezzük.

Horgásztanyán

— Harapnak? — a köszönés után ez az első szó, amelyet egymással váltanak a sporthorgászok, a Gheorghiu-Dej-gyár sztejszentmártoni horgásztanyáján. A kérdés a halakra vonatkozik, arra, hogy hajlandók-e beleharapni a horogra tűzött kukoricaszembe vagy gilisztába. A horgászok kedvére egyedül ez van háttással, nem bánják ha esik, ha fuj, csak a halak harapjanak.

A tegnapi esős idő sem csökkentette a forgalmat a horgásztanyán. Míg a feleségek és gyerekek a csinos kis vikendházakban pihentek, a horgászférjek kint a Dunán lesték, hogy „harapnak-e” a pontyok. A kezegeket senki sem leste, pedig azok a pontyoktól eltérőleg bekapták a horogra tűzött kenyérdarabkákat, s persze a horgot is. Különösen az öreg Keő János bácsi fogott sok kezeget. Rendületlenül ült a csónakjában egész nap, ha jobban rákezdett az eső, egy avult kabátból sátort formált maga köré. A pontyok mégsem méltányolták a türelmét, sőt mintha csak ingerkedni akartak volna, mindig a csónak mögött dobták fel magukat a vízből. Ilyenkor Jani bácsi morgott valamit a nagy bajusza mögött. Hanem egyszer csak! Megmozdult az úszó, aminek jeleznie kell, ha valami a horogra akadt. Jani bácsi nagy figyelemmel emelte ki a horgot, s valóban, ponty volt rajta. Igen ám, de kicsike, nem ütötte meg a mértéket. Jani bácsi nyomban le is mérte s aztán nagy ívben hajította vissza a Duna kellős közepébe, miközben csúnyákat kívánt az ifjú pontynak — hogy miért is nem nőtt legalább öt centivel hosszabbra!

A horgásztanya vendégei azt vallják hogy a sporthorgászat az a sportág, ami legjobban megnyugtatja az idegeket, itt lehet legjobban pihenni; csak — motorcsónakosok ne volnának a világon. Vagy legalább is ne a horgászok vizein „tekeregnének”. A hal ugyanis nem szereti a technika vívmányait, s ha megérzi a benzinszagot, nincs az az izes kukac, aminek a kedvéért ott maradna a környéken.

Este nedves fübe csavarva útra kelnek a halacszkák, hogy tepsibe vagy fazékba kerülve, finom illatukkal messze környéknek hirdessék, hogy sikeres volt a vasárnapi horgászat.